

Oudjaarsavond 2020 – Lezing : Psalm 90

Van oudsher hoort Psalm 90 bij deze avond. Een psalm die gaat over onze tijd van leven.

En het is in deze oudjaarsavond wel heel bijzonder om de ze psalm te lezen, nu afgelopen maandag onze moeder is overleden.

De woorden komen meer binnen en klinken voor mijn gevoel ook scherper.

Deze psalm gaat over de dagen van ons leven. Over onze tijd – over onze levenstijd.

Tijd – veel van onze dagen van leven worden bepaald door tijd – we kijken op ons horloge, op onze telefoon, misschien ook nog op de tikkende klok thuis..

Ik tel mijn dagen, zegt de dichter van de psalm.

Zo zijn we soms, ja even, aan het tellen. Als kind deden we het: nog zoveel nachtjes, dan ben ik jarig of: nog zoveel dagen, dan gaan we op vakantie.

Een zwangere vrouw telt de dagen tot de verwachte geboorte.

Een zieke die, zoveel maanden behandeld wordt, telt de dagen in de hoop dat het daarna goed zal zijn...

En een stervende weet dat zijn dagen 'geteld' zijn.

Daarmee zijn we bij de woorden van het eeuwenoude gebed dat in de Psalmen staat:

Leer ons zo onze dagen te tellen, dat wijsheid ons hart vervult.

Dit gebed is door Mozes gebeden. Psalm 90 is de enige Psalm waarvan Mozes de auteur is. Daarmee is het waarschijnlijk ook de oudste Psalm uit het Psalmenboek. Als we Mozes zeggen, zeggen we ook: woestijnreis. En als we ons die woestijnreis voorstellen die het volk Israël moest maken, veertig jaren lang, dan kunnen we de Psalm misschien wat beter plaatsen en ook de nogal ernstige, bijna sombere toon ervan.

Maar wij lezen de Psalm in deze avond niet - om ons al somberend te verplaatsen in het volk Israël van toen. Hoewel we toch minstens dit er van mee kunnen nemen: het tellen van onze dagen is niet in de eerste plaats een interessante of uitdagende bezigheid, maar een manier om stil te staan bij de lengte van ons leven. En in dit jaar zijn we daar in alle heftigheid mee geconfronteerd en beseffen we maar weer al te goed hoe kwetsbaar ons leven kan zijn.

Leer ons zo onze dagen te tellen, dat wijsheid ons hart vervult. Dat zijn krachtige woorden, zo op de drempel van een nieuw jaar. Hoe gaan we het nieuwe jaar in?

Zullen we in wijsheid kunnen omgaan met alle maatregelen die in deze tijd van corona van ons gevraagd worden? Tellen we de dagen af totdat het vaccin ook voor ons beschikbaar is?

En hoe tellen we onze dagen tellen?

Zoals de psalm ons voorhoudt?

Leer ons zo onze dagen te tellen dat wijsheid ons hart vervult. Het kan goed doen, vreugde geven: je dagen tellen.

Er bij stil staan kan maken dat je je dankbaar voelt. Maar het kan ook pijn doen. De dagen van verdriet, van verlies, dagen van angst of onzeker zijn. Dagen dat je je eenzaam voelde, teruggeworpen op jezelf, dagen van verbittering of woede, dagen van schaamte, om wat je gedaan hebt of juist niet, wat je hebt laten liggen...wat anders had gekund.

Je kunt de dagen zo tellen dat je er geen wijs hart van krijgt maar een gebroken, een vermoeid of verbitterd hart.

Ik wil een wijs en vredig hart, vertaalt Huub Oosterhuis deze woorden van de psalm.

En een wijs en vredig hart dat heeft van doen met een bepaalde manier van in het leven staan, met hoe je kijkt en begrijpt. Met een mild en liefdevol hart. In wijsheid mag je/kun je groeien.

Groeien in wijsheid – het is een mooie uitnodiging voor het komende jaar.

En dat we ons daarbij gedragen weten door het vertrouwen dat God al onze dagen omvat. Zoals Psalm 90 verwoordt.

En ik sluit af met een bewerking van die Psalm 90 door Piet van Midden, het staat in het Liedboek op bladzijde 246.

Loosdrecht, Gereformeerde Kerk

ds. Hillegonda Ploeger

God,
kijk ik terug
zover ik kan: u bent er altijd.

Mensen niet.
Als ze tachtig worden
is het al veel.
En wie denkt nog aan ze
als ze dood zijn?
Mensen zijn geen god.
Mensen gaan voorbij.

Moeilijk is dat:
jong wezen,
oud worden,
dood gaan.
En als je ziet
wat er soms
met mensen gebeurt:
geen leven is het.

Daarom bid ik:
geef ook geluk,
plezier.
Maak het zo
dat mensen zeggen:
je kunt wel zien
dat God er is.

En gaat u verder
met wat wij laten liggen.